

Temat: Jak rozmawiać z rodzicami?

a) Cel dydaktyczny: poznanie dróg dobrego budowania relacji z rodzicami.

b) Cel wychowawczy: zachęta do większego poszanowania rodziców i pogłębienia relacji z nimi.

Pomoce: Biblia, kartki A4 i długopisy x4, scenki (załącznik nr 1)

Treść

1. Wstęp - Modlitwa na rozpoczęcie spotkania

Animator rozpoczyna spotkanie od znaku krzyża, modlitwy do Ducha Świętego (znaną formułką lub własnymi słowami)

Duchu Święty, przybądź do nas, bądź wśród nas obecny wraz ze swoimi darami, szczególnie z darem mądrości i rozumu. Daj nam jasność umysłu dla zrozumienia tematu dzisiejszego spotkania oraz dodaj odwagi dzielenia się swoimi przemyśleniami. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Animator po przywitaniu wszystkich wprowadza atmosferę skupienia i przechodzi do tematu...

2. Treść właściwa

I. Widzieć

Na początku spotkania podzielę was na 4 grupy, każda grupa dostanie jedną kartkę oraz zadanie. Animator wyznacza zadanie poszczególnym grupom:

Grupa 1. zastanowi się i napisze kim są dla nas rodzice

Grupa 2. napisze czego od rodziców oczekujemy

Grupa 3. napisze jakie obowiązki mają rodzice

Grupa 4. napisze z jakimi problemami muszą radzić sobie rodzice (w pracy, w domu, w grupie przyjaciół)

Animator rozdaje kartki A4 i daje czas na pracę w grupach. Po zakończeniu pracy, grupy czytają to co zapisały. Następnie animator pyta:

To zadanie miało nam pomóc, przynajmniej w małym stopniu, w zrozumieniu rodziców.

- jakie problemy mogą się pojawić w relacjach z rodzicami?

- jak ci się rozmawia z rodzicami?

(Niektórym układa się dobrze, niektórym nie. Osoby z dobrym kontaktem z rodzicami można podpytać na czym budują swoją relację. Będzie to dobra forma świadectwa dla tych co nie mają dobrego kontaktu z rodzicami)

Wróćmy do kartki z naszymi oczekiwaniami:

- Nasze oczekiwania - dlaczego i z jakich powodów rodzice mogą ich nie spełniać?

- Czy wynika to tylko z samych relacji między rodzicem a nami?

(na rodziców wpływa wiele czynników, które odbijają się na ich relacji z nami... Przez to, że nasi rodzice mają dużo na głowie, mają problemy, które czasami mogą ich przerastać)

Podsumowanie animatora: Wiele czynników wpływa na relacje z naszymi rodzicami. Duży wpływ mają czynniki wynikające z tego co przeżywają, oraz jacy są rodzice. Ale też często my nie spełniamy oczekiwań naszych rodziców. Jeśli chcemy poprawić nasze relacje z rodzicami, powinniśmy być świadomi, że trudno zmieniać kogoś drugiego, trudno nam wpłynąć na to co przeżywają dorośli, jednak mamy wpływ na nas – z naszej strony możemy poprawiać relacje z rodzicami...

Zastanówmy się zatem nad problemem: **jak możemy poprawiać relacje z rodzicami?**

II. Osądzić

Popatrzymy na ten temat przez pryzmat Bożego Słowa:

„Czcij ojca twego i matkę swoją, abyś długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie” (Wj 20,12)

„Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, albowiem Pan ma w tym upodobanie”

(Kol 3,20)

„**Śluchaj, synu mój, pouczenia ojca i nie gardź wskazaniem matki**” (Prz 1,8)

-jak, według usłyszanego Słowa powinniśmy się zachowywać względem naszych rodziców? (Mamy być im posłuszni, słuchać ich i im pomagać. Trzeba pamiętać, że rodzice chcą dla nas jak najlepiej i oczekują od nas szacunku)

Podsumowanie: Pismo Święte pokazuje nam jaki powinniśmy mieć stosunek do rodziców. Powinniśmy ich słuchać i być im posłuszni, zachować pokorę. Ich zdanie nie może być nam obojętne. Warto pamiętać, że oni chcą dla nas jak najlepiej. Powinniśmy ich traktować lepiej jak przyjaciół. Jeżeli będziemy o tym pamiętać i traktować ich z szacunkiem nasze rozmowy na pewno będą przyjemniejsze.

Rozważmy jeszcze jeden fragment Pisma Świętego:

„**Nie poddawaj się młodzieńczym zachciankom, natomiast – wraz z tymi, którzy czystym sercem zwracają się do Pana – zabiegaj usilnie o sprawiedliwość, wiarę, miłość i pokój**” (2 Tym 2,22)

-do czego zachęca nas św. Paweł w tym fragmencie?(abyśmy wybierali to co dobre)

- w jaki sposób mogą nam w tym pomóc rodzice? (oni często chcą nam wskazywać drogę dobrych wyborów)

Podsumowanie animatora: Rodzice chcą od nas, żebyśmy nie „pakowali się w kłopoty”, nie biegali za pokusami i zachciankami, ale skupili się na czymś ważniejszym, czymś takim jak wiara, nadzieja, miłość czy pokój. W trudnych chwilach pamiętajmy, że zawsze możemy zwrócić się do naszych rodziców tych tu na ziemi, i do naszego Ojca w niebie.

III. Działać

Zapraszam was do pewnego ćwiczenia: spróbujmy przedyskutować kilka trudnych sytuacji, z którymi możemy spotkać się w relacjach z rodzicami. Poproszę chętne osoby, aby przeczytały historię danych osób i wcieliły się w ich rolę a my spróbujmy zaproponować mądre rozwiązania...

Animator daje do przeczytania teksty scenek (załącznik nr 1)

1. Rodzice nie akceptują mojego chłopaka

Cześć, jestem Iza, mam 16 lat. Od dzieciństwa rodzice otaczali mnie bardzo wielką troską, kiedy zaczęłam dorastać zauważyłam, że są strasznie zaborczy. Teraz, kiedy poznałam Antka, który jest moim chłopakiem, nie pozwalają mi nigdzie z nim wychodzić. Co ciekawe zanim powiedziałam im o Antku, pozwalali mi częściej wychodzić wieczorami, a teraz – robią mi więzienie domowe. Ostatnio strasznie się z nimi na ten temat pokłóciłam.

- jakie możecie dać rady dla tej osoby? (uczestnicy podają rady bohaterowi scenki, ten po wysłuchaniu wybiera najlepsze propozycje i wyraża swoje zdanie w rozwiązaniu tematu)

2. Rodzice myślą że jestem leniwy, ale nie potrafię zdobywać tak wysokich ocen jak ode mnie wymagają

Cześć, jestem Konrad, mam 15 lat. Moi rodzice mają bardzo duże oczekiwania względem mnie. Wymagają ode mnie samych dobrych ocen i oczekują, że dostanę się do najlepszego liceum, a potem na jakiś „prestżowy” uniwersytet. Poprzeczkę postawili mi bardzo wysoko ponieważ moja mama jest lekarzem, a tata prawnikiem. Za każdą złą ocenę dostaje jakąś karę, żebym zabrał się do nauki. Ostatnio za 3 z matematyki nie mogłem przez kilka dni wychodzić z domu, żeby nauczyć się na poprawę. Tymczasem ja po prostu nie potrafię. Kuję tą naukę od rana do wieczora, powtarzam 6 razy to co czytam z podręcznika, robie zadania ale nadal nie potrafię zdobywać takich ocen jak oni chcą. Chciałbym im o tym powiedzieć ale nie wiem jak. Boję się, że jeszcze bardziej zaostrzą swoje kary i w ogóle nie będę już mógł spotykać się z przyjaciółmi i wychodzić z domu.

- jakie możecie dać rady dla tej osoby? (uczestnicy podają rady bohaterowi scenki, ten po wysłuchaniu wybiera najlepsze propozycje i wyraża swoje zdanie w rozwiązaniu tematu)

3. Rodzice ciągle mnie porównują

Cześć, Jestem Krzysiek, mam 17 lat. Mam 2 rodzeństwa. Starszego brata i młodszą siostrę. Z bratem mam bardzo dobry kontakt, a swoją dwuletnią siostrzyczkę bardzo kocham, tak samo jak swoich rodziców. Z tym, że moi rodzice często mnie porównują do mojego brata. Wytykają mi, że mam gorsze oceni niż on jak był w moim wieku, więc się z nimi kłócę, że nie jestem nim i nie jestem tak zdolny i mówią rzeczy typu „dlaczego nie możesz być tak grzeczny jak twoja siostra” i zmieniają temat, mówiąc, że nic nie robię poza graniem na komputerze albo chodzeniu po mieście z kolegami. Mówią to w taki sposób jakbym cały czas robił coś złe. Uczę się więcej niż mój brat jak był taki jak ja, spotykam się z kolegami ale nie jest to codziennie po szkole, gram mało, 2 razy w tygodniu to dużo. Nawet na Internecie mniej siedzę, żebym mógł się więcej uczyć ale oni nadal uważają, że jestem gorszy.

- jakie możecie dać rady dla tej osoby? (uczestnicy podają rady bohaterowi scenki, ten po wysłuchaniu wybiera najlepsze propozycje i wyraża swoją zdanie w rozwiązaniu tematu)

4. Rodzice chcą decydować za mnie

Cześć, jestem Ola, mam 19 lat i właśnie skończyłam liceum. Zawsze chciałam zostać lekarzem, marzyłam o tym od dzieciństwa. Mam tatę prawnika i on razem z mamą twierdzą, że jestem bardziej humanistką i powinnam iść w ślady taty. Dlatego do liceum poszłam na kierunek humanistyczny ale marzenie dalej zostało. Do matury z chemii i biologii musiałam się przygotować sama, ponieważ rodzice nie pozwalali mi zmienić klasy z humanistycznej na pro-medyczną. Teraz chcą mnie wysłać na prawo, a ja cały czas im tłumaczę, że idę na studia medyczne. Są bardzo zawiedzeni, wręcz obrażeni i nie wiem co robić. Zdania nie zmienię ale nie chcę zepsuć swoich relacji z rodzicami.

- jakie możecie dać rady dla tej osoby? (uczestnicy podają rady bohaterowi scenki, ten po wysłuchaniu wybiera najlepsze propozycje i wyraża swoją zdanie w rozwiązaniu tematu)

Podsumowanie animatora: Dziękuję wszystkim za udział w tych scenkach. Jak widać, szukanie rady jest bardzo cenne. Warto otwierać się na osoby, które nam mogą dobrze poradzić (dziadków, przyjaciół, księdza itp). Bardzo dziękuję za zaangażowanie w spotkanie.

3. Hasło spotkania

Nie bój się radzić mądrych ludzi

4. Piosenka spotkania

„Szkoła miłości”

5. Zadanie apostolskie

Spróbuj w najbliższym czasie usiąść do rozmowy z rodzicami i porozmawiać na interesujący ich temat/pasje/plany i marzenia.

6. Modlitwa na zakończenie

Pomódlmy się do Maryi naszej kochanej Matki by wspierała nas w naszych postanowieniach i pomogła nam pogłębiać relacje z rodzicami: „Zdrowaś Maryjo..”.

1. Rodzice nie akceptują mojego chłopaka

Cześć, jestem Iza, mam 16 lat. Od dzieciństwa rodzice otaczali mnie bardzo wielką troską, kiedy zaczęłam dorastać zauważyłam, że są strasznie zaborczy. Teraz, kiedy poznałam Antka, który jest moim chłopakiem, nie pozwalają mi nigdzie z nim wychodzić. Co ciekawe zanim powiedziałam im o Antku, pozwalali mi częściej wychodzić wieczorami, a teraz – robią mi więzienie domowe. Ostatnio strasznie się z nimi na ten temat pokłóciłam.

2. Rodzice myślą że jestem leniwy, ale nie potrafię zdobywać tak wysokich ocen jakie ode mnie wymagają

Cześć, jestem Konrad, mam 15 lat. Moi rodzice mają bardzo duże oczekiwania względem mnie. Wymagają ode mnie samych dobrych ocen i oczekują, że dostanę się do najlepszego liceum, a potem na jakiś „prestżowy” uniwersytet. Poprzeczkę postawili mi bardzo wysoko ponieważ moja mama jest lekarzem, a tata prawnikiem. Za każdą złą ocenę dostaje jakąś karę, żebym zabrał się do nauki. Ostatnio za 3 z matematyki nie mogłem przez kilka dni wychodzić z domu, żeby nauczyć się na poprawę. Tymczasem ja po prostu nie potrafię. Kuję tą naukę od rana do wieczora, powtarzam 6 razy to co czytam z podręcznika, robie zadania ale nadal nie potrafię zdobywać takich ocen jak oni chcą. Chciałbym im o tym powiedzieć ale nie wiem jak. Boję się, że jeszcze bardziej zaostrzą swoje kary i w ogóle nie będę już mógł spotykać się z przyjaciółmi i wychodzić z domu.

3. Rodzice ciągle mnie porównują

Cześć, Jestem Krzysiek, mam 17 lat. Mam 2 rodzeństwa. Starszego brata i młodszą siostrę. Z bratem mam bardzo dobry kontakt, a swoją dwuletnią siostrzyczkę bardzo kocham, tak samo jak swoich rodziców. Z tym, że moi rodzice często mnie porównują do mojego brata. Wytykają mi, że mam gorsze oceny niż on jak był w moim wieku, więc się z nimi kłócę, że nie jestem nim i nie jestem tak zdolny i mówią rzeczy typu „dlaczego nie możesz być tak grzeczny jak twoja siostra” i zmieniają temat, mówiąc, że nic nie robię poza graniem na komputerze albo chodzeniu po mieście z kolegami. Mówią to w taki sposób jakbym cały czas robił coś źle. Uczę się więcej niż mój brat jak był taki jak ja, spotykam się z kolegami ale nie jest to codziennie po szkole, gram mało, 2 razy w tygodniu to dużo. Nawet na Internecie mniej siedzę, żebym mógł się więcej uczyć ale oni nadal uważają, że jestem gorszy.

4. Rodzice chcą decydować za mnie

Cześć, jestem Ola, mam 19 lat i właśnie skończyłam liceum. Zawsze chciałam zostać lekarzem, marzyłam o tym od dzieciństwa. Mam tatę prawnika i on razem z mamą twierdzą, że jestem bardziej humanistką i powinnam iść w ślady taty. Dlatego do liceum poszłam na kierunek humanistyczny ale marzenie dalej zostało. Do matury z chemii i biologii musiałam się przygotować sama, ponieważ rodzice nie pozwalali mi zmienić klasy z humanistycznej na pro-medyczną. Teraz chcą mnie wysłać na prawo, a ja cały czas im tłumaczę, że idę na studia medyczne. Są bardzo zawiedzeni, wręcz obrażeni i nie wiem co robić. Zdania nie zmienię ale nie chcę zepsuć swoich relacji z rodzicami.